

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 23. září 2025 samosoudcem Mgr. Petrem Sedlaříkem **takto:**

Obžalovaný

T [REDACTED] T [REDACTED],

nar. [REDACTED] ve Slaném, trvale bytem [REDACTED], adresa pro účely doručování: [REDACTED],
[REDACTED],

je vinen, že

dne 27. 7. 2025 kolem 08.31 hodin v ulici 28. října v Kladně řídil osobní motorové vozidlo tovární značky Toyota Corolla Verso, registrační značky [REDACTED], přestože rozhodnutím Městského úřadu Louny ze dne 5. 4. 2024, sp. zn. MULNCJ 32422/2024, které bylo potvrzeno rozhodnutím Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 22. 7. 2024, sp. zn. KUUK/109067/2024/DS/Piš, které nabylo právní moci dne 23. 7. 2024, mu byl krom jiného uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 18 měsíců, a trestním příkazem Okresního soudu v Písku ze dne 24. 2. 2025, č.j. 7 T 27/2025-73, který nabyl právní moci dne 19. 3. 2025, mu byl krom jiného uložen trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu v trvání 18 měsíců,

tedy

mařil výkon rozhodnutí soudu a jiného orgánu veřejné moci tím, že vykonával činnost, která mu byla takovým rozhodnutím zakázána,

čímž spáchal

přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku,

za což se odsuzuje

dle § 337 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **4 (čtyř) měsíců**.

Dle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do **věznice s ostrahou**.

Odůvodnění:

1. Důkazy provedenými v hlavním líčení byl zjištěn a prokázán skutkový děj tak, jak je popsán ve výroku tohoto rozsudku.
2. Obžalovaný se k jízdě v době zákazu této činnosti doznal a vysvětloval ji tím, že vozidlem svého bývalého šéfa – s nímž se v zaměstnání rozešel kvůli neshodám a jenž u něj nechal své vozidlo, protože je neměl kde parkovat – vezl známého z téhož bývalého zaměstnání. Nechce, aby se vědělo, že má zákaz činnosti. Před nyní posuzovanou jízdou měl obžalovaný marihuanu, tak se bál odběru, proto jej odmítl. Pervitin neužívá a neví, proč se mu objevuje při orientačních testech. Neví ani, proč odmítá vyšetření krve, pokud je mu orientačně zjišťována pozitivita na tvrdou drogu, jejíž konzumaci současně vylučuje. Obžalovaný dle své výpovědi pracuje u uměleckého kováře, vyjádřil spokojenost s navrhovaným trestem obecně prospěšných prací a zmínil možnost jeho nižší výměry (při výslechu i v písemném vyjádření, které při hlavním líčení založil do spisu a v němž popisuje svou osobní situaci – má 4 děti a je nemocen). Finanční věci teď řešila jeho matka, sám se léčí s roztroušenou sklerózou, snaží se u toho i pracovat.
3. Svědek J ■ V ■ ■ ■, policista, vypověděl, že obžalovaného kontroloval v rámci běžné kontroly, krom odmítnutí odběru krve obžalovaný spolupracoval, byl nervózní a těkavý, dopravní přestupek jinak ale policista nezaznamenal. Obžalovaný se netajil tím, že požil tvrdou drogu a výsledek testu by byl pozitivní.
4. Z protokolu o zadržení obžalovaného soud zjistil okolnosti tohoto postupu plynoucí z toho, že byl jako řidič zjištěn při řízení motorového vozidla, načež odmítl vyšetření na přítomnost omamných a psychotropních látek v těle.
5. Z rozhodnutí citovaných ve výroku tohoto rozsudku, jakož i dalších dvou správních rozhodnutí (Městský úřad ve Slaném, sp. zn. 11195/2024/ODSH, Magistrát města Kladna, sp. zn. DP5080/2024DK), vyplynulo, že obžalovaný byl v posledním období celkem čtyřikrát sankcionován správní či trestní sankcí zákazu činnosti, řízení motorových vozidel, v souvislosti s tím, že řídil motorové vozidlo, které buď nedržel legálně a nacházel se v době jízdy v zákazu řízení, anebo po jízdě prvotní screening odhalil přítomnost omamné nebo psychotropní látky v těle, načež obžalovaný odmítal poskytovat v jednotlivých případech biologický materiál v rámci lékařského vyšetření.
6. Rejstřík trestů obžalovaného obsahuje zaznamenanou kompletní trestní historii obžalovaného, čítající pět záznamů, z nich tři odsouzení jsou ze zákona zahlazena a poslední odsouzení pro trestné činy dle § 337 odst. 1 písm. a), § 207 odst. 1 a znovu dle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku obsahuje uložení souhrnného trestu odnětí svobody v trvání 6 měsíců s podmíněným odkladem výkonu tohoto trestu na zkušební dobu v trvání 18 měsíců, jakož i odsouzení k dvouletému trestu

Shodu s prvopisem potvrzuje ■■■■■

zákazu činnosti, právě z rozhodnutí uvedeného ve výroku rozsudku – Okresní soud v Písku, sp. zn. 7 T 27/2025.

7. Opis přestupků obžalovaného obsahuje jeden zápis pro přestupek proti občanskému soužití z r. 2023. Evidenční karta řidiče obsahuje řadu zápisů o poklescích obžalovaného různého druhu v dopravě, započatou v r. 2006.
8. K osobě obžalovaného dále soud zjistil z lékařských zpráv z let 2014 až 2018, že mu vskutku byla diagnostikována roztroušená skleróza, s níž navštěvoval neurologické pracoviště FN v Motole; zpráva z r. 2019 je vydána odborným pracovištěm při neurologickém odd. teplické nemocnice.
9. Na základě takto provedeného dokazování, kdy soud hodnotil jak jednotlivé důkazy, tak jejich vzájemný soubor, dospěl soud k přesvědčení, že vina obžalovaného byla prokázána. Skutkový děj je ostatně velmi přímočarý, obžalovaný řídil osobní motorové vozidlo, u čehož byl přistížen policejní hlídkou, jak sám doznal a jak i vyplynulo z protokolu o zadržení a výslechu svědka V [REDACTED]. Policista dále potvrdil, že obžalovaný se odmítl podrobit testu na omamné a psychotropní látky v krvi se zdůvodněním, že by byl pozitivní na tvrdou drogu. Ani faktor odmítnutí testování obžalovaný nepopíral, doznal jej, ale neměl pro něj vysvětlení, stejně jako pro předešlá odmítnutí testů na omamné a psychotropní látky. Fakt, že v době činu běžely sankce zákazu řízení motorových vozidel, uvedené v podaném návrhu na potrestání, byl prokázán přímo dotčenými rozhodnutími soudu i správního orgánu. Že byl sankcionován tímto druhem trestu hned čtyřikrát, obžalovaný věděl, jak rovněž připustil.
10. Vina obžalovaného je tedy na základě všech uvedených důkazů zcela zřejmá. Po právní stránce pak soud hodnotil jednání obžalovaného jako trestný čin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, neboť obžalovaný v době, kdy mu tato činnost byla zapovězena jak soudem, tak správním orgánem, znovu coby řidič ovládal motorové vozidlo.
11. Při úvahách o druhu a výši trestu soud vyšel z § 39 tr. zákoníku, jakož i kritérií uvedených v § 125 odst. 1 tr. řádu. Obžalovanému, jenž porušil společenský zájem na ochraně nerušeného výkonu rozhodnutí soudů a dalších orgánů veřejné moci, částečně polehčuje jeho doznání. To a fakt, že dosud nebyl vězněn, také ovlivnily výměru trestu výrazně ve prospěch obžalovaného, neboť ten byl ohrožen až 24 měsíci odnětí svobody, zatímco trest byl uložen ve výměře 4 měsíců, tedy výrazně nízko v rámci zákonného rozpětí.
12. Nicméně pokud jde o volbu trestu, soud se po provedeném hlavním líčení neztotožnil s nepřiměřeně mírným, blíže nezdůvodněným návrhem státního zástupce na trest obecně prospěšných prací, jehož navrhovanou výměru obžalovaný navrhoval ještě redukovat. Obžalovaný je osobou, u níž je z opisu z evidence rejstříku trestů patrné, že již má zvýšenou tendenci k páčání trestné činnosti, pro niž byl opakovaně sankcionován různými alternativními tresty. Při hodnocení osoby, proti níž se řízení vede, je třeba reflektovat i ten faktor, že porušování veřejnoprávních norem není u pachatele pouze ojedinělým selháním, což v tomto případě krom odsouzení dokresluje i řada dřívějších přestupků v dopravě, ale i jeden v oblasti občanského soužití. Obžalovaný v posledním období své protizákonné počiny stupňuje, kdy netečnost obžalovaného před důsledky porušování zákona a maření nabíhajících rozhodnutí mnoha orgánů gradovala do podoby opakovaných přestupků, a zejména trestných činů nedlouho po sobě - mezi červencem 2023 a červencem 2025 se dle všech rozhodnutí postihujících toto období dopustil nejméně šesti deliktů podobného charakteru (za něž byl sankcionován správními orgány či soudy). Dokonce do té míry, že v době posledního zcela zbytečného, z malicherného důvodu spáchaného trestného činu (i kdyby byla zcela pravdivou poněkud nelogická výmluva obžalovaného na to, že sice u sebe měl v řádu let vozidlo, které jeho bývalý šéf, s nímž ještě ani

neskončil v dobrém, neměl kde zaparkovat, přičemž s ním jen tak jezdila manželka obžalovaného, ale v době trestného činu řídil právě obžalovaný ve snaze nevyzradit trest zákazu činnosti před již bývalým kolegou) byla v běhu i zkušební doba podmíněného odsouzení pro tutéž trestnou činnost.

13. Obžalovaný je tedy speciálním recidivistou, jenž naprosto ignoruje, že stát proti jeho svévůli na silnicích brojil mnoha legitimními prostředky, jimiž se má zabránit, aby ostatní účastníky dopravního provozu ohrožoval někdo, kdo je tolik nedisciplinovaným řidičem, že se např. neobává důsledků z konzumace drogy před jízdou vědomě uskutečněnou po pěti (!) rychle za sebou jdoucích sankčních rozhodnutích vč. uložení souhrnného trestu, přičemž v předchozích případech zamezoval zjistit míru svého ovlivnění návykovými látkami. Zkušební doba přitom slouží ke zjištění, zda je odsouzená osoba ochotna a schopna již napříště alespoň respektovat, když ne ctít, veškerá morální a zákonná pravidla, aby prokázala soudu, že již jen hrozba uvěznění je dostatečným činitelem, který ji přiměje k dodržování všech společností uznávaných a vymáhaných norem. Obžalovaný však jasně demonstrovuje, že rozhodnutí soudů, ale i v širším měřítku orgánů veřejné moci, jej ponechávají apatickým, a nechal vygradovat intenzitu protizákonného jednání navzdory všem mnoha předchozím varováním, jichž se mu od orgánů veřejné moci dostalo.
14. Takto činil i při vědomí svého zhoršeného zdravotního stavu, který soud nikterak nebagatelizuje, leč konstatuje, že obžalovaný s ním již léta žije a léta mu to také nebrání, aby porušoval jedno rozhodnutí či zákonné pravidlo za druhým. Tentýž závěr je nutno učinit i k tomu, že obžalovaný má rodinu čítající děti. To bezpochyby platilo i před tím, než konzumoval drogy a usedal v době zákazu činnosti znovu za volant automobilu. A jistě to bude platné i v budoucnosti, a tak se obžalovaný de facto snaží docílit toho, aby jsa otcem dětí a neurologickým pacientem nikdy nebyl trestán jinak než některým ze škály alternativních trestů. To však nejde bezbřezě, zvláště když se obžalovanému nikterak nedaří akcentovat polehčující okolnosti. I nyní v hlavním líčení se snažil, přestože trestnou činnost doznával (což za situace, kdy při ní byl přímo přistižen, lze považovat za jediné prakticky představitelné východisko, jež tím pádem nelze zásadněji přeceňovat), vnést do obhajoby co nejvíce účelovosti: zda tedy spíše pracuje či nepracuje, proč vůbec jel s bývalým kolegou z práce, v níž neskončil v dobrém (pracovat tedy zdravotnímu stavu navzdory fakticky mohl a může, nebýt konfliktního prvku), v autě, které nebylo kde zaparkovat, ale jinak s ním už řadu let jezdí někdo jiný, jen teď on sám. To je konstrukt až absurdního charakteru, dotvrzující, že obžalovaný se nestaví ke svým selháním zpříma, nečelí čestně jejich dopadům, to vše za situace, kdy si přitom ani v nejmenším nebere ponaučení z výchovné a trpělivé snahy orgánů veřejné moci přivést jej k dodržování zákona alespoň na základě opakovaných rozhodnutí.
15. Za daného stavu věci soud další prostor pro nový alternativní trest nevidí, obžalovaný měl dosti příležitostí demonstrovat, že alespoň pod tlakem situace je s to chovat se spořádaně, leč již potolikáté v posledním čase selhal. A to v podobě již několikátého trestného činu stejného charakteru, což o tendenci ke zlepšení rozhodně nesvědčí. Dalším uložením trestu nespojeného s odnětím svobody, přestože typově se jedná o přečin, by soud ovšem zcela ignoroval vše, co za poznatky k obžalovanému a jeho způsobu jednání na silnicích i na poli úředním bylo v hlavním líčení po provedeném dokazování zjištěno.
16. Pro výkon tohoto trestu byl obžalovaný zařazen dle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku do věznice s ostrahou, neboť u něj není dána žádná zpřísnující okolnost podmiňující zařazení do přísnějšího typu věznice (dle § 56 odst. 2 písm. b/ tr. zákoníku např. uložení výjimečného trestu).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu v Kladně. Pokud bude odvolání podáno, musí být ve shora uvedené lhůtě, případně v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu, také odůvodněno, a to tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy. Je-li rozsudkem ukládána majetková trestní sankce, poškozený může žádat o uspokojení nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy způsobené trestným činem nebo na vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí.

Kladno 23. září 2025

Mgr. Petr Sedlařík, v.r.
samosoudce